

Klachtennummer 2010 N-38 De begeleiding van de leerling was geen onjuiste. Ten onrechte is een dyslexieonderzoek achterwege gelaten.. Bij de functie van vertrouwenspersoon als onpartijdig bemiddelaar past het niet dat die op enige manier belast is met de voorbereiding van de klachtafwikkeling door het bestuur. Klacht deels gegrond en deels ongegrond.

Advies LKC KO van 20 januari 2011

Naar de oorzaken van de gedragsproblemen van leerling is nooit een onderzoek gedaan. Zijn dyslexie is daardoor niet onderkend. Leerling had bij het verlaten van de school grote leerachterstanden.

Aan de scholen voor voortgezet onderwijs is privacygevoelige informatie doorgegeven. De interne klachtenprocedure is niet correct gehanteerd ten opzichte van klaagster.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, moeder van de minderjarige B, gewezen leerling van de ZMOK-school C. Zij is gericht tegen een aantal functionarissen van school C.

Inhoud van de klacht

B, geboren op 23 juli 1997, is in juni 2005 naar school C gegaan. Hij heeft daar tot 2010 op gezeten.

In de begeleiding van B is de school verwijtbaar tekortgeschoten:

- De school heeft zich niet verdiept in wat de oorzaken waren van de problemen van B. Zij heeft zich gefixeerd op zijn gedragingen en daaraan de oorzaak van zijn de leerachterstanden toegeschreven. Ten onrechte heeft school C nagelaten bij B een onderzoek te verrichten doen naar mogelijke dyslexie. Klaagster heeft zelf het initiatief moeten nemen voor een dyslexieonderzoek.

Het tot augustus 2010 ontbreken van een dyslexieverklaring was, heeft ook het vinden van een geschikte school voor voortgezet onderwijs bemoeilijkt.

- Klaagster kreeg als advies dat B naar een school zou gaan waarmee zij geen positieve ervaringen had. Zij heeft zelf zich de nodige moeite getroost om een andere school voor voortgezet onderwijs te vinden. School C heeft aan de desbetreffende scholen zonder toestemming van klaagster en buiten haar medeweten privacygevoelige informatie verstrekt. Daardoor hebben verschillende scholen achtereenvolgens geweigerd B in te schrijven. Zij hadden door toedoen van school C een negatief beeld van B gekregen.

Klaagster heeft in eerste instantie haar bezwaar tegen het gegeven schooladvies binnen de organisatie zelf aan de orde gesteld. Op 5 maart 2010 heeft zij een klacht ingediend bij het bestuur. Bij brief van 3 juni 2010 heeft de heer E namens het bestuur de klacht ongegrond verklaard.

Bij de behandeling zijn van de klacht is een en ander fout gegaan. Het bestuur heeft de klacht ter behandeling neergelegd bij de vertrouwenspersoon, de heer F. Diens optreden heeft onduidelijkheid laten bestaan over zijn rol bij het behandelen van de klacht. Het is in het midden gebleven of hij belast was met het officieel behandelen van de klacht namens het bestuur dan wel of zijn optreden een poging tot bemiddeling was.

Het oordeel van de Commissie

Een aantal feiten en omstandigheden zijn voor de beoordeling van belang:

B heeft van juni 2005 tot het einde van het schooljaar 2009/2010 op school C gezeten. Er was bij hem in 2005 ondermeer sprake van ernstige gedragsproblemen en van een forse leerachterstand.

Tijdens de schooltijd op de C school heeft B extra ondersteuning gekregen.

B heeft in zijn laatste jaar op de C school het advies gekregen om naar het VSO-ZMOK te gaan. De enige VSO-ZMOK school in de stad is de W-school. Klaagster wilde haar zoon niet op die school geplaatst zien. Zij is van oordeel dat wat de W-school te bieden heeft, geen recht zou doen aan B's capaciteiten.

Zij heeft op 23 maart 2010 een klacht ingediend bij het bestuur waarin zij verklaarde het niet eens te zijn met het gegeven schooladvies. Deze klacht is bij brief van 3 juni 2010 ongegrond verklaard.

Nadat een aantal scholen voor voortgezet onderwijs had geweigerd B toe te laten, heeft het Y college B per 8 september 2010 ingeschreven op de vbbo-tl afdeling.

Wat er aan resultaten die B op zijn huidige school heeft behaald, aan de Commissie is getoond, brengt haar tot de conclusie dat hem op de C school het een en ander is bijgebracht. De school heeft aannemelijk kunnen maken dat zij zich voor B zich veel moeite heeft getroost en dat haar aanpak ook vruchten heeft afgeworpen.

Voor zover met de klacht wordt betoogd dat de wijze van begeleiding van B een onjuiste was, verklaart de Commissie die ongegrond.

In de klacht wordt ook aangevoerd dat ten onrechte geen onderzoek naar mogelijke dyslexie bij B is verricht.

De Commissie is er niet van overtuigd dat kennis van dyslexie tot een andere vorm van begeleiding zou hebben geleid. Wel is de Commissie van oordeel dat een onderkennen van de dyslexie van B een positief effect had kunnen hebben op diens inzet op school. Door geen dyslexieonderzoek te doen verrichten heeft school C een kans voorbij laten gaan om B's motivatie te bevorderen.

De Commissie verklaart de klacht gegrond op het punt van het ten onrechte achterwege hebben gelaten van het dyslexieonderzoek.

De klacht houdt ook in dat buiten medeweten van klaagster negatieve informatie aan scholen voor voortgezet onderwijs is verstrekt.

Voor de Commissie is van belang dat van een school voor primair onderwijs wordt verwacht dat zij over haar leerlingen aan scholen voor vervolgonderwijs gegevens verschaft die voor die scholen van belang zijn. Het is de Commissie niet gebleken dat de C school in haar contacten met scholen voor vervolgonderwijs meer of andere informatie heeft verstrekt dan die strikt noodzakelijk was.

De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond.

De klacht richt zich ook tegen de wijze waarop namens het bestuur is omgegaan met de klacht die klaagster heeft ingediend tegen het uitgebrachte schooladvies.

Voor de Commissie is van belang dat de klachtenregeling van het bestuur twee soorten van klachtenbehandeling binnen de organisatie onderscheidt. De eerste houdt in dat het bestuur behandeling op zich neemt. De andere legt aan de vertrouwenspersoon de taak op dat die door bemiddeling tracht een oplossing te bewerkstelligen.

De wijze waarop de klacht van klaagster binnen de organisatie is behandeld, vertoont kenmerken van beide vormen van behandeling. De klacht is weliswaar onder verantwoordelijkheid van het bestuur behandeld, maar het heeft voor de beslissing op de

klacht de rapportage van de vertrouwenspersoon gebruikt.

Bij de functie van vertrouwenspersoon als onpartijdig bemiddelaar past het niet dat die op enige manier belast is met de voorbereiding van de klachtafwikkeling door het bestuur.

De gesignaleerde functievermenging is strijdig met de geldende klachtenregeling en daarom af te keuren.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de wijze van klachtafwikkeling door het bestuur gegrond.

Aanbeveling

De Commissie beveelt aan dat het bestuur er bij de herziening van de klachtenregeling erop toeziet dat de rol van de vertrouwenspersoon uitsluitend een onpartijdige en bemiddelende is.